

mowe, dodatkowe zajęcia. Wciąż uczę w niepełnym wymiarze godzin, ale nie chcę stracić całkowicie kontaktu ze studentami. Mam też obecnie kilku magistrantów. Ale czasu chciałbym, oczywiście, mieć więcej.

Nad jakim tematem obecnie pan pracuje?

Nasz uniwersytet zajmuje się zastosowaniami praktycznymi, nie wykonujemy badań fundamentalnych. Ostatnio pracujemy nad trackerem laserowym. Jesteśmy w fazie wykonywania eksperymentów, rezultaty są całkiem ciekawe.

Co to jest tracker laserowy i do czego będzie wykorzystywany?

Tracker laserowy przypomina zwykły tachimetr, ale nie ma w nim teleskopu, optyki, przez którą można by celować, a zamiast standardowego elektronicznego systemu do pomiaru odległości mamy interferometr laserowy. Używamy go do pomiarów na bliskie odległości: od zera do 30, 40 metrów. Pomiar możemy wykonać z dużą dokładnością do dziesiątych, a nawet setnych części milimetra. Stworzono go z myślą o zastosowaniach np. w przemyśle lotniczym, samochodowym czy innych precyzyjnych zadaniach. Kupiliśmy ten instrument przynajmniej z dwóch powodów. Chcieliśmy pokazać naszym studentom wykorzystanie takiego sprzętu w praktyce, ale ważniejsza była potrzeba posiadania urządzenia referencyjnego na przykład dla skanera laserowego. Planujemy kilka projektów związanych z bazą i systemami kalibracyjnymi, głównie dla wspomnianych skanerów.

Czy w Niemczech są już przyjęte standardy dla pomiarów naziemnymi skanerami laserowymi?

Na razie są to tylko propozycje, brakuje jednak jeszcze badań nad ich efektywnością.

Niestety, w Polsce jest podobnie... A jaki skaner kupiłby pan dzisiaj?

Nie mogę wymienić producenta, ponieważ nie chciałbym, aby którakolwiek z firm zarzuciła mi, że twierdzę, iż ich sprzęt nie jest dobry. Moją decyzję kupna uzależniłbym od głównych przyszłych zastosowań. Niektóre firmy kupiły skaner, myśląc, że przez to automatycznie pozyskają klientów. To się jednak najczęściej nie sprawdza. Dziś wiele firm posiada skanery, ale niektóre mają je tylko na stanie. A różnice między producentami, sprzętem i oprogramowaniem są mimo wszystko duże.

Rozmawiał ARTUR ADAMEK

GEODANE DLA ŚRODOWISKA

Geoinformacja pełni istotną funkcję w działaniach sektora publicznego na rzecz środowiska, szczególnie w kontekście wspólnotowych inicjatyw GMES, INSPIRE i SEIS. 21 kwietnia 2010 r. w warszawskim Centrum Bankowo-Finansowym odbyła się konferencja „Geoinformacja w zarządzaniu środowiskiem”, w ramach której przedstawiono założenia prowadzonych w Polsce projektów. Organizatorem spotkania było Centrum Promocji Informatyki.

Wykładzie inauguracyjnym Maciej Rossa, dyrektor Departamentu Informacji o Środowisku w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, zaprezentował, w jaki sposób GDOŚ włącza się w budowę infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce. Omówił m.in. udział GDOŚ w europejskim projekcie NatureSDI*plus*, w ramach którego uczestniczy ona w opracowaniu wytycznych technicznych i geostandardów zgodnych z INSPIRE dla tematów danych środowiskowych. Wśród projektów wewnątrzresortowych są: EkoAgregat, mający na celu zbieranie danych z jednostek podległych Ministerstwu Środowiska oraz Wnioskomat, który ma pozwolić na usprawnienie obsługi obywateli w zakresie dostępu do informacji o środowisku.

Maciej Łochyński z firmy Biotope przedstawił prace nad standardem danych GIS w ochronie przyrody, który ma być wykorzystywany w pracy regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, a także parków narodowych i krajobrazowych. Prace nad kolejnymi jego wersjami trwają od 2007 r., jednak nie ma on jeszcze mocy prawnej.

Zaprezentowano także ciekawe przykłady zastosowań geoinformacji na poziomie regionalnym i lokalnym. Dotyczy-

ły one działań prowadzonych w ramach budowy Miejskiego Systemu Informacji Przestrzennej w Kielcach. Jadwiga Skrobicka, koordynator GIS w kieleckim magistracie, pokazała, w jaki sposób SIP może stać się narzędziem zarządzania zrównoważonym rozwojem miasta. Szymon Ciupa z firmy 24GIS omówił zastosowania systemów geoinformatycznych w e-administracji do zarządzania decyzjami środowiskowymi na przykładzie kieleckiego MSIP.

Uczestnicy spotkania zwracali uwagę na kontekst działań naszej administracji publicznej, jaki stanowią aktualne inicjatywy UE, a więc nie tylko INSPIRE, ale również GMES (system monitoringu środowiska), GEOSS (system obserwacji Ziemi), a także SEIS (zintegrowany system informacji o środowisku), który ma być kolejnym po INSPIRE krokiem ku powstaniu wspólnej europejskiej przestrzeni danych środowiskowych. Przykładem projektu wpisującego się działania GMES jest GSE Forest Monitoring (GSE FM) – program satelitarnego monitoringu zasobów leśnych na potrzeby sprawozdawczości w ramach Protokołu z Kyoto, realizowany w naszym kraju przez firmę Geosystems Polska.

PAWEŁ SUDRA

O NOWYCH MAPACH Z BDG

Trzecie w semestrze letnim otwarte zebranie Katedry Kartografii Uniwersytetu Warszawskiego poświęcono „Koncepcji nowych map opracowywanych na podstawie Bazy Danych Georeferencyjnych”. Maria Andrzejewska (UNEP/GRID-Warszawa), Bartłomiej Bielawski (Intergraph Polska), dr Andrzej Głazewski (Zakład Kartografii Politechniki Warszawskiej) oraz dr hab. Wiesław Ostrowski (KK UW) zaprezentowali 12 kwietnia dotychczasowe rezultaty prac zmierzają-

cych do utworzenia w Polsce BDG. Na podstawie tej bazy opracowane mają być nowe mapy w skalach od 1:10 000 do 1:1 000 000. Dotychczas przygotowano już m.in. ogólne założenia i zasady ich redakcji oraz katalog znaków, ujednolicono klasyfikację treści w różnych skalach. W dyskusji pojawiły się wątpliwości co do możliwości zrealizowania w przewidywalnym czasie tak szeroko zakrojonego przedsięwzięcia.

ŹRÓDŁO: KATEDRA KARTOGRAFII UW